

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — „
Negyedévre 2 — „
Egy hónapra 1 — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alk. szerint jutányos áron vétetnek fel. Helyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Mitrovics Gyula.

Debreczen, április 8.

Ünnepe van ma a debreczeni ev. ref. egyháznak. Szeretett és tisztelt új lelkipásztor, Nagytiszteletű **Mitrovics Gyula** ur, a kinek megválasztása elé annyi nehézséget gördített az ellenkezés, ma végre megérkezett közénk.

Szerető szívvel fogadjuk s igaz örömmel üdvözljük új otthonában, s egy szívvel egy lélekkel kiáltjuk feléje: „Áldott, a ki jött az Urnak nevében!”

Igen, az Urnak nevében! Mert megvagyunk róla győződve, hogy az ő nemes lelkéből, az ő emberszeretettől dobogó szívéből, s elméjének ritka gazdagsága kincses házából csak áldás áradhat reánk, gyülekezetünkre, egyházunkra, városunkra, társadalmunkra.

Már előre örvendünk annak az édes diadalnak, a melyet az ő kiváló papi egyénisége nagyon rövid idő alatt ki fog vinni még legmakacsabb elleneseinek szíve fölött is és bár csak mi magunk voltunk az ő megválasztásának küzdő eszközlői, az örömben, a diadalban, a büszkeségben, a melyet Mitrovics Gyula kiválósága fel fog gerjeszteni városunk lakosságának minden rétegében: szívesen fogadjuk osztályos társainkká azokat a testvéreinket, a kik más uton akarták egyházunk javát előmozdítani.

A bevégzett tények előtt meghajolni s azokat lehetőleg a közjó érdekében hasznosítani: ez nem csak okos, hanem tisztességes dolog is.

És bár az ellenkezők táborából még a közelmúltban is hallatszott egy-egy hollóvíjogás, egy-egy kisebbitő, vagy gúnyolódó megjegyzés: mind az által nem tudjuk, nem bírjuk, nem akarjuk elhinni azt, hogy ezt az áldatlan huzalodást erkölcsileg számbavehető ember tovább folytatni tudná, folytatni akarná.

Legyen ez a nap a békességnek, az engesztelődésnek, a testvériségnek áldott napja közöttünk.

Mi a kik Mitrovics Gyulát legjobb meggyőződésünk szerint minden erőnk megfeszítésével, egyházunk javát akarva, debreczeni pappá megválasztottuk, bár a legédesebb és legjogosabb büszkeséggel emeljük tiszteletünk paizsára fel, — nem

akarjuk őt tisztán és kizárólag a magunk papjának tartani.

Azt akarjuk, hogy legyen ő az egész gyülekezet papja, minden egyes hívének meghitt barátja, bölcs tanácsadója, lelki-vezére és pásztorja.

Tudjuk, hogy ő maga is ezt ő aítja szíve-lelke egész teljességéből.

Éppen azért mindazokat a testvéreinket, a kik eddigelé nem voltak velünk egy nézetben, bizalommal kérjük, szakítsanak elfogódásukkal s ismerkedjenek meg azzal az érdemes lelkipásztorral, a ki most működő papjaink kitűnő testületének méltó kiegészítő tagja leend.

Mitrovics most már a mienk, édes mindnyájunké; s azok az okok, a melyek bennünket egymással szembeállítottak nem Mitrovics személyéből, vagy működéséből, hanem a mi magunk egyéni külömböző természetéből eredt. Nem volna tehát sem jogos, sem igazságos, sem célszerű, sőt nem volna keresztényi az az eljárás, ha a mi bennünk levő nézeteltérésből magunkban kifejezett keserűséget ő vele akarná éreztetni akár ki.

Ő teljesen kívül és felül állott a mi torzalkodásainkon, s mikor az ország legelső református egyháza meghívta őt egyik rendes lelkészi állomására: ő nagy szívének igaz szeretetétől vezettetve, az egész debreczeni ev. ref. egyház javának munkálása végett jött el mi közénk abból a másik egyházkerületből, a hol a szeretet, a ragaszkodás, a megbecsülés számtalan kitüntető jelével halmozták el s a honnan való elszakadása annyi igaz bánatot okozott ottani tisztelői nagy seregének.

Legyünk büszkék erre a kitüntetésre, a mely egyházunkat érte, hogy ő, a kinek a közvélemény a tisztánnemi Egyházkerület jövőendő püspökéül már régen eljegyzett: lemondva minden már megszerzett egyházi méltóságáról, eljött ide mi hozzánk és mi közénk közkatónak az Ur vitézkedő Anyaszentegyházába.

De legyünk méltók is erre a kitüntetésre, Nagy elhatározásában éretlünk meghozott áldozatáért mutassuk meg hálánkat meleg szeretetünk-

kel, tántoríthatlan ragaszkodásunkkal és őszinte bizalmunkkal; mutassuk meg, hogy nem méltatlan a nyáj új pásztorához, hogy tisztelettel hallgat intő beszédére s engedelmeskedik vezető, utmutató szavának.

Ez lesz az igazi jutalom, az igaz tisztelet, az igazi hódolat.

Ő pedig, aki munkás élete delén, nemes elvek gazdag gyümölcsű előfajaként plántálódik át ide mi közénk a magyar kálvinistaság ősi termőföldjébe: úgy nyilvános működésében, mint magán életében a kegyelmek Istenének gazdag szeretetét ajánljuk.

Áldott aki jött az Urnak nevében
Dr. Nagy Zsigmond.

A képviselőház munkarendje. A képviselőház mai ülésén, melyen előreláthatólag Berzeviczy Albert fog elnökölni, mint-hogy Szilágyi Dezső Lusztin grandeből ez ideig még nem érkezett vissza Budapestre — folytatni fogják a földmívelési költségvetés tárgyalását, melyet e héten előreláthatólag be is fognak fejezni. A kormánynak az a szándéka, hogy ekkor megszakítja a költségvetés tárgyalását és a millenniumi törvényjavaslatot intéztetné el a Házzal; ezt követné a pénzügyi költségvetés tárgyalása, mely után berekesztik a negyedik ülésszakot s azonnal megnyitják az ötödiket is; az ujonnan megalakult Ház első teendő gyanánt megválasztja a delegációk tagjait és elintézné az appropriáció-nális vitát, mire a millenniumi ünnepségek következnek.

BELFÖLD.

Állami körszolgabírák. Az utóbbi hetekben a belügyminiszteriumban az érdekelt miniszteriumok képviselőinek részvétele mellett tárgyalások folytak a községekről szóló törvényjavaslatról. E tárgyalásokról, melyek egyelőre befejeztettek, a következő felhivatalos tudósítást adták ki: Az új miniszteri javaslat ugynevezett állam körszolgabírói állások létesítését javasolja, továbbá ugyancsak köiadótisztek, körorvosok és körállatorvosok állami kinevezését. A körszolgabírákra nézve megállapítja ezek nyilvántartói és dispozitív hatáskörét a községekkel szemben, továbbá hatáskörüket a közrendészet, az erdészet, adóügy, ipar stb. rendészet terén. A körszolgabírákat illeti meg az anyakönyvezetés és a házasságkötés körüli funkció. Miután a körszolgabírói területek egyes nagyközségekre illetőleg több községre terjednek ki, tehát a fősolgabíroságokat megillető több funkció a körszolgabíroságokra ruháztatik át, ennél fogva több fősolgabíró mellett működő szolgabírói állás megszűnnék. A körszolgabírói kvalifikáció főgimnázium vagy főreáltanoda végzése, közgazgatási tanfolyam végzése, közigazgatási államvizsga letétele. A jelenleg alkalmazásban levő jegyzőkre átmeneti idő van megszabva 4800 körszolgabírói állás van kontemplálva 800, illetve 700, 600, 500 forint fizetéssel és 175 illetve 160 forint lakpénzzel, az irnok fizetése 400 frt lenne. Körorvosi állomás 1483 van kilátásba véve.

KÜLFÖLD.

Spanyolország szervezkedése. Beranger tengerészeti miniszter a honapi minisztertanácsban 23 milliónyi rendkívüli hitelt fog kérni hajók építésére.

Szófiaitörök ügyvivő. Hivatalosan jelentik, hogy Nasi bejt, a szófia török ügyvivőség első titkárát szófiai török diplomáciai ügyvivővé nevezték ki.

Az egyiptomi kérdés. Bourgeois francia miniszterelnök a kamarában tett legutóbbi nyilatkozatát a kamara tagjai azonnal úgy értelmezték, mintha egy európai konferencia egybehívása küszöbön állna, mely az egyiptomi ügyvel fog foglalkozni. A francia sajtó ugyanily értekezést a miniszterelnök beszédét. Ezzel szemben határozot al közölhetjük, hogy a bécsi illetékes politikai körökben egy ily konferencia egybehívásához valamennyi nagyhatalom hozzájárulása szükséges. De nagyon kétséges, vajon Anglia egy konferencia egybehívását támogatni fogja-e. Ha mindazonáltal Anglia hozzájárulna Francia-, vagy Oroszország esetleges azon kívánságához, hogy a konferencia egybehívassék, úgy ezt csak azon biztos feltevésben tenné, hogy a hármasszövetség hatalmainak támogatásában fog részesülni.

Kitiltott hitterítők. A „Daily News”-nak Konstantinápolyból a legjobb forrásból jelentik, hogy a szultán iradét bocsátott ki, melyben az összes keresztény hitterítőknek az örmény tartományokból való teljes kitiltása rendeltetett el. (?) Az iradé még nem lépett hatályba és ezt meg lehetne előzni, ha a hatalmak azonnal nyomást gyakorolnának a szultánra.

A magyar parlament. *)

Irtá: **Wekerle Sándor.**

Tízet ütött az óra, megnyitják a képviselőház két szélső kapuját s a türelmetlenül várakozóknak nagy raja özönlik fel a karzatokra. A Sándor-utca nyüzsgő képe mibd csendesebbé válik, csak a középső kapunál

*) Gelléri Mórnak, az ezredévi kiállítás sajtóosztálya főnökének most megjelent „Ezredéves Magyarország múltjából és jelenéből” című díszes kiállítású s értékes tartalmu könyvéből közöljük ezt az eleven tollal megrajzolt képet.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Széjgyezetek.

— Emlékezések és elmélkedések. —

A „Debreczen” eredeti tárczaja.

Irtá: **Kohányi Gyula.**

I.

Január 7 . . . a lemondás napját jelentem nézve e dátum immár három éve egymásután . . . Tavaly és barmadéve állasomról való lemondásomat irtam e napon, azelőtt pedig az atyám haláláról szóló gyászjelentést fogalmaztam s küldtem széjjel . . .

Lemondás! Mindenki hangoztatja Tóth Kálmánnak azt az egy sorát: „Lemondani, lemondani, könnyű nektek azt mondani!” s természetesen azt gondolja, hogy az nagy küzdelembe kerül, — azonban tényleg még kevés ember próbálta, vagyis inkább tette meg, hogy valamiről igazán lemondott volna . . .

Én nálam az utolsó három évnek ezen napja háromféle lemondást jelent. Az első, azaz a legrégebbin esett át a legtöbb ember, hogy t. i. le kellett mondania a tudatról, hogy szüleit viszontlátja. De milyen különböző érzelmek kíséretében történik az egyes embereknél, nemcsak korukat, hanem főleg helyzeüket tekintve.

Az egyik jóformán nem is ismerte szüleit, midőn azok már elhaltak, a másik előtt csak mint ábrándkép egyes életjelenetek szereplője tűnhetik fel szüleinek képe, melyekben

várakozik a nagy nyilvánosságnak bebocsátást kérő néhány alakja. A muzeum kertjén át, a mellékutcákból, de leginkább a Körutról befordulva, külön-külön közelednek a képviselők, a még bebocsátásra várakozók közül egy-egy ismerősüket bekalauzolják a karzatra, egészen csendes lesz az utcza, csak az elkésették siető léptei s egyik-másik kényelemszerető honatya fogatának robaja szakítja meg az egyhanguságot.

Bent a folyosón végzik néhányan sétajukat, kisebb-nagyobb csoportba verődik össze a többi, megbeszélnek a tegnapi eseményeit, a hírlapok jelentősebb közleményeit, a mai ülésben várható érdekesebb felzólalásokat; hírlapot vagy levelet olvas néhány félrehúzó alak s a jegyzők szobájában meg a háznagy hivatalban csoportosulnak azok a sokkegyeltek, akiknek megvan az a szokásuk s erre alapított kivételes joguk, hogy felöltöjűknek ezen az előkelő helyen való elhelyezésével emelhetik tekintőjüket.

A kor legavatottabb népszámlálói, a jegyzők hosszú léptekkel márik végig a folyosókat, megállapítják, hogy már elegendő képviselő, egy pár miniszter is van jelen, megkezdhető az ülés. Az elnök az emelvényen ül, a villamos jelző csengése hirdeti az ülés megkezdését, a képviselők kis része a terembe megy, senki sem ügyel a jegyzőkönyvre, a jelentésekre; a nagyobb rész a folyosókon marad. Kis-zámu hallgatóság előtt szóval meg az első, a második szónok, az érdekesebb bezedekre az ülés előhaladottabb folyamán kerül a sor. Ezekre megtelik a főrendek s a hölgyek karzata is, benépesül a ház, heyeslések, elientmondások, közbeszólások, zaj, néma csend es figyelem váltja fel egymást.

A nagy szónoklatokat rövidebb szünet követi, a padok zsúfoltágát üresség váltja fel, a folyosón pihennek meg honatyáink a figyelem fáradalmait után. Csak egy érdekesebb vagy élesebb replika, vagy a szavazás népesíti be újra a padokat. Így tart ez váltakozva két óráig, a midőn nagy gomolyokban távozik el egyszerre a nép és honatyaság a Házból; néhány perc alatt üres lesz Ház és utca, hogy másnap és harmadnap újra, meg újra kis eltéréssel ugyanaz a kép ujtsa meg a parlamenti élet folytonosságát.

Ez a parlamenti tanácskozások külső

képe; érdekes, de mindennapi kép, melyet élénkebben vagy szürkébben színezhet valaki, kiegészíthet koronkint jelentős változatokkal is, de a különböző színezések, a változatok is belefernek az egyforma keretbe. S ez a keret, ez a kép még csak nem is különbözik más parlamentekétől.

A külső formát illetőleg különbözik a keleti népek, az osztrákok törvényhozó testületeitől, kizárólag a jobb középosztály tanult elemei ülnek benne, hiányzik az alsóbb néposztály, de hiányoznak a nagy arisztokraták, is; a magatartást illetőleg különbözik az amerikai államok parlamentjétől, ahol esznek, isznak, dohányoznak a tanácskozási teremben; különbözik az angoltól, ahol f-ltett kalapban, asztal nélküli padokon összeszorulva ülnek, minden képviselőnek helye nincsen; a tanácskozás módjára nézve különbözik a némettől, mert élénkebb, vidorabb a hangulat, több a közbeszólás, helyeslés, ellenzés; viszont nagyban egyezik a francia és olasz parlamenttel, mert a politikát nem urató tárgyak iránt való közöny s a politikára befolyással bíró kérdések iránti nagy érdeklődés sehol sem mutatnak fel oly ellentéteket, mint ezeknél és nálunk; egyezik az angol parlamenttel, mert a hosszú és nagy beszédek csak ennél vannak oly divatban, mint nálunk, csak hogy az az ó-klasszikus formára emlékeztető szaválás, az a koronkint patosszerű hanghordozás sehol sem annyira sajátja a szónokoknak, mint nálunk, s ezenkívül van a magyar parlamentnek még egy sehol meg nem levő paratlan és pedig igen előnyös vonása s ez a képviselők között való érintkezés közvetlensége, fesztelensége, melegsége.

Mind ezek azonban csak külső jelenségek kevésbbé tükrözik vissza a vérmérsékletet, hanem inkább a megszokottságot. Alig lehet belőlök következtetést vonni arra, hogy igazi, mély és életérős gyökeret vert-e náluk a parlamentarizmus, átment-e a nemzet testébe és vérebe s így hű tükrö-e a közéletnek? Pedig ebben a kérdésben rejlik a doloz véleje. A z igazi parlamentarizmus egy nemzet egész pszichológiáját tárja elénk, fokmérője politikai érettségének és műveltségének, nyilvánulása elhatározottságának és erejének.

A külső jelenségek, a formák változ-

a közös asztalnál ültünk; mikor iskolába kerültem, akkortól kezdve csak vendég voltam a háznál, a melyben már nem találtam azt, a ki addig oda húzott, de már akkor a sirban volt: anyámat. Felnöttem közben s velem együtt nőttek a gondok atyám feje fölött s én, a ki gádzagságban születtem, mre ifjúval lettem, szegényebb voltam a templom egerénél . . .

A mint fejlődött a tehetségem, bővült a látóköröm, úgy nőtt az én szememben az a magas férfialak, a kinek én veréből származom, a kinek én a nevét viselem, annak egyetlen örököse vagyok. Hibái, a melyeket l ssan-ként tudtam meg, egymásután, a mint tudomásomra jutottak, úgy igazolódtak előttem egyenként s alig mult el pár év, az én atyámnak nem volt őszintébb, résztvevőbb, igazabb barátja, mint a fia, a kit ő te jesen idegennek hitt magára nézve, mert tudta, hogy gyermekkoromban hozzá nem szokhattam, később pedig nem mertem zavarni azzal, hogy saját dolgaiba akár szóval, akár kérdezősködéssel akár tettel beleavatkozzam. Éltük az életet egymás mellett, én mindennap jobban felfogtam gondjainak súlyát, melyek között felismertem azt a bahiedelmet is, a melyet én felőlem táplált s mely új gonddal terhelte homlokát, hogy t. i. még azt az örömet is megtagadta tőle a sors, hogy fia megértse, s én mind nagyobb és nagyobb tisztelettel es rapszkodással néztem fel rá, bizalmam hozzá nőttön nőtt, nem volt semmi, a mit előtte elhallgattam volna, de nem volt bátorságom, hogy az ő dolgairól szóba álljak vele, bárt tudtam, hogy az neki örömet okozna.

Valami kegyelefele érzés tartott vissza

hatnak, azokból a parlamentáris lényegére következtetést vonni alig lehet.

Minden érzés, minden kedélyhangulat képviselve szokott lenni a parlamentben. A képviselők hazának mindig megvannak a maga humoristái, rendszeres közbeszólói, akik több kevesebb elmeállással a derült hangulatnak fenntartói; megvannak a maga feketén látói, akiknek nemcsak a hazáért való bus aggodalom, hanem valóságos világgondok nyomják vállait; megvannak epés emberei, akik mindent gáncsolnak, kifogásolnak szintén feketén látnak, de felderül a lelkük, ha valami balsiker kísérti ellenfeleiket; megvannak fenegyerekei, akik részint beérik a mell egyszerű kidüllesztésével, részint azonban minden jó és nemes, lovasias és illőnek kizárólagos és hivatott képviselőiként és megvédőiként szeretnek magukat gerátni; megvannak a maga hírherdői, ide-oda onva, bizalmaskodva, jól értesülve, s többnyire másokra nem igen hízoló megjegyzéseknek a terjesztői; s megvan képviselőnek az a tulnyomóan nagy zöme, amely higgadtan de éberén kíséri a közügyek folyását, ritkán lelkesül, soha sem esik kétségbe, a keleti faj nyugodtságával figyeli meg az eseményeket, de megmozdul, felbuzdul, — magával ragad, ha komoly veszély fenyegeti közügyeinket vagy egy a nemzet lelkületében gyökerező eszmét, érzést, vágyódást vet fel a közérület.

Azért 63 vármegye gyűléstermének kellett a lelkesedéstől visszhangoznia s ennek a hangnak messze, ki egész a ma'om ajzáig eljutni, hogy megnyilatkozzék Magyarország közvéleménye. Igaz, hogy 63 feje is volt, egyenként kellett volna azzal e'bánni, oly sokáig tartott, hogy lehetetlen volt. Ma, a villám korszakában ennek gyorsaságával terjednek, érlelődnek, nyilvánulnak meg érzések és eszmék s ha igazán a nemzet lelkéből fakadnak, az a sok vezető a parlamentben egyesül azzá a nagy galvánfolyammá, amely felbont és egyesít, legyőz egyeseket és pártokat, egy nagy egészszé tömöríti a nemzeti képviseletet hogy abban nyilatkozzék meg a közérület, ennek ereje, erélye, mindene.

Sokszor és sokan a tanácskozás nyugodtsága szerint szeretik megítélni a parlamenti érettséget s veszélyeztetve látják a parlamentáriszmust, ha szilajabban csapnak egymásra, ha nagy hullámokat vernek fel az

ellenvélemények. Igaz ugyan, hogy a parlamentáriszmust a művelt elemek véleménynyilvánítására alakult intézmény, a szilaj hang, a visszatartó módor, a durvaság nemcsak kellemetlenné teszik; de megnehezítik, időreírásra meg is akaszják rendszeres működését, de lényegét nem veszélyeztetik. — Azon a nagy közvéleményen, amelynek hivatott képviselője, azon a nemzeti erőn, amelynek fokmérője és nyilvánulása, megtörnek a lényegét veszélyeztető hullámok olyanok, mint a magas bércek közé szorított tengerszemek, nagy viharok zajlanak le rajtuk, hullámaik merészen tajtékznak fel az ormok fele, de azután elsimulnak, hogy nyugodt tükrük újra megmutassa az ölelő bércek nagyságát. S épen azért en nem félek attól sem, hogy a parlamentáriszmust meg lehet hamisítani. Amint nem lehet terrorizálni durvasággal, modortalansággal, legénykedéssel, úgy nem lehet azt meghamisítani a nagy közvéleménynek meg nem felelő érzületek becsapásával sem. Időreírásra itt is lehet hamis érzületeket feltüntetni, de a fattyubajlások gyümölcsöt sohasem teremnek. A mi nemzetünk multjába egy ezrelék viszontagság története s annak tanuágai vannak beírva. Sokszor történetek kísérletek a közérület meghamisítására, de ezek a kísérletek kába törekvéseknek bizonyultak. Megtörték akkor is, amikor széttagolt, össze nem függő, majdnem önálló eszmék: a melyek képviselték a közérületet; megtörték, mert mélyebben hajtának alá az igaz érzület gyökerei, hogy sem a felszínem kuszó növények kárt tehetnének bennük. S még kevésbbé tehetnek kárt ma, amidőn nem széttagolva, hanem egy nagy, megbontathatlan egészszé forrva nyilatkozhatik meg a közvélemény nemcsak a népképviseletben, hanem minden írástudó részére hozzáférhetően a sajtóban.

Fokozott garanciákkal köszöntünk az új ezrednek, azzal a saját akaratunkban rejlő biztosítékkal, hogy a nemzet életére lényeges befolyással bíró eseményeknek csak egy biztos iránytűje lehet: a közérület. Tartjuk ezt tisztán s tisztán lesz annak tükré, a parlament is. Haboroghat, nagy hullámokat verhet, mint az előbb is említett tengerezen, de annak mélye csak gyöngyöket vehet a felszínre. — Az indák csak a partok mentén nőnek, elfedhetik a gyöngyszemeket, de nem semmisíthetik meg azokat.

Színház és zene.

A vasgyáros.

Ohnet Vasgyáros-a elég gyöngye előadásban került tegnap színpadra félíg telt ház előtt.

Általában véve volt azonban csak gyenge az előadás, mert az egyes szereplők közül többen igen jól játszottak, ami azonban a partnerek gyengesége miatt, nem érvényesülhetett kellőleg.

A czimszerepben Könyves Jenő debutirozott, még pedig teljes sikerrel. Köszönheti ezt Könyves Jenő az ő valóban szép organumának, amely első pillanatra lekötötte a közönség figyelmét.

Mindjárt színpadra lépésekor megnyilatkozott a közönség rokonszónva, amelylyel a társulat szép tehetségű ifju hősszerelmese iránt viseltetik. Tapsoltak az — első pillanattól kezdve az egész előadás alatt, a felvonások végeivel pedig úgy ót, mint partnerét Ábrá Arankát többször zajosan hívták.

Könyves Derblay-je a legelfogadhatóbb volt még azok közül, a kiket a debreczeni színpadon e szerepben láttunk. Ő mindvégig intelligens, finom Derblay volt, a ki bár az imádásig bálványozza Clairt, de azt tudva, hogy őt nem szereti, nem mint dühös oroszlán lépked a színpadon, — mint azt többektől láttuk — hanem lelkébe fojtva bánatát, csak bensőleg küzd önmagával, de külsőleg semmi jelét nem adja annak, hogy ő meg akarja törni közönyével Clairt.

S habár e helyes felfogással oly zajos sikert nem is érhet el, azért csak haladjon tovább is ez uton Könyves, mert csak így lehet kiváló tagja a színművészetnek, a melyre őt praedestinálja szép alakja, deklamáló képessége és ifju kora.

A tegnap este elért sikerből pedig meggyőződhetett Könyves, hogy a debreczeni közönség őt első fellépte alkalmával mindjárt megszerette.

Ábrá Aranka Clair szerepében excellált. A kisasszonyt, mint már megirtuk, csupán a színpad iránti rajongás vezette a színészet rögös pályájára, innen magyarázható az az ambíció, a melylyel ő Clairt megjárásni igyekezett. Gyönyörű alakja igen kedvesen lepte meg a közönséget, a mely nem ké-

attól még életében, hogy a családnak dolgja felő őt kérdezzem meg, aki pedig egyedül adhatott volna felőlük hiteles felvilágosítást, azt, amit ő tudott és érzett, azt az övének hittem s nem az enyémnek is, amelyhez csak annak van joga, aki előtt ő önkéntelenül megnyilatkozik. Idegen ember volt előttem, akhez én bizalommal voltam, nem fizikai, hanem erkölcsi kötelesség parancsa folytán, mert vétkesnek éreztem volna magamat, ha titkom marad az előtt a férfiu előtt, aki engem annyira szeret s akit én is oly határtalan tisztelettel pároult szeretettel szeretek; de épen ez a tisztelet tartott vissza attól, hogy tolakodóként kulassam lelkének és agyának azon titkait, amelyeket ő előtem önkaratából, vagy önkéntelen bizalmaskodásként fel nem fedezett.

Sokszor bánokom amiatt, hogy mért tavadt meg tőlem a sors az ő bizalmát, sokszor elgondolom, hogy mennyire jobban szerettem volna s mennyivel jobban, melyebben tisztelem emlékéit, ha egyszer legalább megnyilatkozott volna előttem, de soha sem tudtam magamat vádolni vele, hogy talán vételem volna iránta, amikor nem tekintettem magamat igazán fiának, akinek szabad, megengedett dolog s senkitől nem tolakodás az, ha atyjának belseje mélyén elrejtett titkai felől tudakozdik, mert oly szent volt előtem az a titok épen azért, mert a z a titok volt, hogy bár atyám volt, soha nem mertem volna lelki-furdalás nélkül újra felidezni lelkébe azokat, amelyek elmúltak s amelyekből az is, amit én tudtam elég volt arra, hogy belássam, hogy jobb midkettőnkre, de különösen ő reá nézve, ha én azt meg nem tudom s talán lezjobb az lett volna, ha azt sem tudom meg soha, amit

véletemül, de hála Istennek elég kéőn arra, hogy belássam mélységét, felfogjam annak szükségét, hogy azt nekem bolygatnom nem szabad!

Mikor halálos ágyához távirat hitt haza s hazaérkeztemkor jobban lett, sőt pár nap alatt már-már lábadozni kezdett, valami kergetett ágyától, — mintha attól féltem volna hogy nem lesz erőm, látva rajta a halál képét, de látva azt is, hogy ereje egy időre visszatért, megőrizni tartózkodásomat s megkérdelem tőle azokat a dolgokat, amelyekről még sohasem volt köztünk beszéd, s mivel pihenni is vágytam, nem mentem vissza hivatalba, bár megengedte az ő állapota, hanem inkább elmentem egy harmadik helyre s mikor visszatértemkor feltaláltam azt, aki nekem meg fogja tudni adni azt a boldogságot, amit atyám nem tudott anyám után megtalálni, s aki ugyanoda volt visszatérendő, szó nélkül, mintegy szökve mentem vele vissza, el az atyám betegágyától s mikor visszatértem jól érezte ugyan magát, de nem volt erőm bevalani neki, bár számítottam rá, hogy nem beszélhetek vele még valaha a tárgyrol s megismerheti vala menyét, mert féltem, hogy megnyilatkozik ő is és bánatot okozok neki vele, — pedig talán szívesen beszélt volna el, örömmel használta volna fel az utolsó alkalmat, mikor beszélhettem vele, hogy feltárja előttem azt, amiről többet-kevesebbet tudtam már, de igazat csak ő tudott volna róla mondani!

Hallgattam s egy hónap multán szemét befogni mentem haza s nem tudta meg azt, hogy megtaláltam, amit ő hasztalan keresett s gyászlevele lesz a közvetítő két szív boldogsá-

gának eléréséhez, fia és egy olyan leány között, a kit ő sohasem látott, még csak hírből sem ismert s én is csak az ő gyászlevelének elküldésével lehettem képes megkezdeni az érintkezést!

Ma három éve halva feküdt, gyászlevelét küldöztem szét mindazoknak, akik ő engem vagy mindkettőnkert ismertek, tudtul adván nekik, hogy velem együtt le kell mondanunk arról, hogy őt valaha lássak, ő velük beszéljen szóval, hogy mint való jelenség szerepeljen érkei előtt.

Azok, akik ismerték őt, egy sokat szenvedett s ha volt hibája, azért sok zorosán megvezekelt embert sajnáltak benne s bizonyára elleledtek neki mindent, ha volt okuk nehezíteni reá bármiert az életben s midőn lemondtak erről, hogy lássak valaha, ennek a megszegésére bizonyára nem a nehezeles, — hanem a sajnálat és fájdalom érzete kézteti őket, mert aki ismerte őt, vallásérzésével, amely megóvta annyi baj és csapás között a kétségbe-séstől, bizonyára nem gondolnak fölöle más, mint azt, amit Krisztus mondott bűnbánó Magdolnának: Bocssas meg neki Uram — es meg is bocssattanak az ő vétkei, mert ha volt, az nem volt más, minthogy nagyon szeretett!

S ha le kell mondanunk róla, bizonyára könnyebbéget akar mindenkinek az a tudat, hogy neki megváltás volt a halál s a megváltás az élettől, szabadulás a lelki gyötrelmek és fájdalmak kínjától, amelyek évek óta üldözték s a melyre nem volt található a földön orvoság.

(Folyt köv.)

sett minden hatásosabb jelenet után tetszésének tapssal kifejezést adni.

Még két új tag lépett fel tegnap este, a kiknek azonban tehetségeiről még ez alkalommal nem nyilatkozhatunk, mert csak kis szerepük volt. Makó Aida Athenais, Kápolnány Iren Sophie szerepében mutatkoztak be. Makó Aidának már is vettük észre egy rossz szokását, a melyről le kell szoknia. Kápolnány kedves jelenség a színpadon.

A többi szerepek Somló Emma, Mezey K., Sándor Emil, Rózsahegyi K., ifj. Németh J. és Lubrinicz J. kezében oszlottak meg. A rendezés jó volt.

—ja.

Ujdonságok.

Mitrovics Gyula megérkezett!

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen. április 8.

A szeretet egyszerű üdvözlő szavával köszöntjük új lelkipásztorunkat városunknak földjén... Legyen a perc, melyben e földre lépett, új, a régi kedves emlékünél sokkal kedvesebb életnek kezdete, találja magát itthon mi közöttünk...

Ismerjük őt, tudjuk, mennyire nem kedves előtte a tömjén füstben és szóban egyaránt; nem is halmozzuk hát el bizelges szavakkal szóadatával, nehogy rátapodjanak a neki szánt virágokra a méltatlanok is; egyszerű, magyaros bensőségével övezzük körül a szeretetnek, mely megtartsa mindig őt nekünk egészen, a mint csak az őszinteség összekapcsolhat embert és társadalmat e világon.

Mitrovics Gyula sok jó emléket hoz magával régi otthonából, biz osíthatjuk róla, hogy sohasem lesz szükség azokra a czelekből, hogy felelősséget a komor jelent. A ki miszeretünk, meg van az szeretetvel Jókainak ezt a híres mondását valljuk igaz érzésünkről midőn Mitrovics Gyulát Debreczen város falai között először köszöntjük s ez a szeretet biztos támasza lesz neki itteni életében s hisszük, hogy ez az ő támaszkodása záloga lesz annak, hogy nemesak ő, de az övéi is haza jöttek ide!

Ennek az érzésnek hódol ma egész Debreczen s ez készit bennünket is erre a szívből jövő kiáltásra: Istenhozott, Istenhozott!

A fogadtatásról tudósítók a következőkben számol be:

Már 12 óra előtt óriási néptömeg verődött össze a perronon, a nagy tömeg pedig az állomásra.

A perronon a presbyterium tagjai teljes számban megjelentek s kívülök ott láttuk a következőket: Kiss Aron püspök, Simonffy Imre polgármester és főgondnok, Kiss Albert orsz. képviselő, a presbyterium 12 tagu küldöttsége, névszerint: Kiss Albert, Némethy Lajos, K. Tóth Kálmán, Dicsőfi József lelkészek, Somogyi Pál, Dr. Legányi Gyula, Kertész János, L. Nagy Bálint, B. Nagy János, Joó István, Lengyel Imre és Tóth Sámuel.

Továbbá a városi tanács képviselőiben Vecsey Imre, Király Gyula, Hájdu Gyula tanácsnokok, Szabó Kálmán polgármesteri titkár, dr. Öreg János, dr. Bartha Béla, dr. Bacsoni Lajos akadémiai tanácsok, dr. Nagy Zsigmond, Karay Sándor, S. Szabó József gimnáziumi tanácsok; Ferenczy Imre, Szilágyi Imre s. lelkészek, Kovács József ügyvéd, Bartha Mor, Sz. Szabó József, Sz. Szabó László, Varga József s végül David Mihály, Sáfár László, Ökrös István s a tanítók közül még nagy számmal.

Nyiregyháza felől 12 óra 21 perczkor

robozott be az állomásra a vonat, a melyen Mitrovics Gyula nevével szül: Bottka Emmával, gyermekeivel: ifj. dr. Mitrovics Gyula sárospataki főiskolai tanárral Mitrovics Ödön debreczeni gazd. tanintézeti. hallgatóval s Margit és Aranka leányaival érkeztek. Dörgő eljenzés fogadta új lelkipásztorunkat, midőn az I. oszt. kocsiából családja körében kilépett. Somogyi Pál sietett elébe s vezette karonfogva a felkötött álló fogadó küldöttség elé.

Simonffy Imre kir. tan. polgármester főgondnok, körülbelül a következő szavakkal üdvözölte Mitrovics Gyulát:

Nagy tiszteletű Uram, Debreczen ev. ref. egyházának presbyteriuma és hitközsége nevében vagyok szerencsés üdvözölni Nagyt. urat, megvalasztott lelkipásztorunkat, a kit e szép és diszes állásra a közbizalom emelt. Örömmel és bizalommal üdvözli akkor, amidőn Debreczenbe, a protestantizmus erős várába, mint annak egyik lelkesze belép, mert ismeri mutat, magas képzettségét, az egyház és hazáért kifejtett nagy és eredményes munkásságát s hiszi, — hogy új otthonában megelégedés és boldogság között folytathatja azt. Isten hozta haza!

Lelkes eljenzés kísérte a polgármester, üdvözlő szavait amelyre Mitrovics Gyula könnyekig megindulva válaszolt:

Nagyságos kir. tanácsos polgármester ur, melyen tisztelt Uraim! hálas köszönettel veszem a szíves fogadtatást, melynek részesévé tettek engemet, aki egy néhány órával ezelőtt könnyek között hagytam oda régi otthonomat; egyszerű, de igen kedves emléket hozva magammal. — Idejövetelemben nincs egyéb bünyöm, minthogy beteljesedett rajtam az emberi szívek törvénye mert előreláttam egy iejnyes csillagot, mely felé életemben mindig törekedtem.

Elhozott a vágy az után a nagy síkság után, melyet a szem be nem láthat s melynek kebelében ez az erősség áll. Abban a csendes kis Athenben, Sárospatakon, otthon éreztem magamat s midőn új otthonba lépek, érzem azt, hogy a világon sem adnak ingyen, legkevésbé szeretetet és bizalmat. Gyermekekoromban azt tanultam, hogy a római polgár, házában szentélyén három jelszó állott: Isten, haza, munka, — ezeknek szentelve életemet, kívánom én is ezt a nagy bizalmat megérdemelni. Bejeljesdett tehát rajtam a természet törvénye s lelkem legbőbb vágya immár telj-sült. Nagy és szép erényeket tanulni jövök én ide s érzem, tudom a jövevény, az idegen kötele-ségét. Az Isten éltesse önöket sokáig s kérem, tekintsenek az igaz ügy szerény napszámósnak.

A gyönyörű beszéd mindenkit mélyen megthatt s annak végeztével egy szívvél, lélekkel kiáltotta mindenki: Eljen Mitrovics Gyula, szeretett lelkipásztorunk!

Ezután Simonffy Imre fogta karon Mitrovics Gyulát és vezette a város ötös fogatához, amelyben ketten foglaltak helyet. A második kocsihoz Kiss Aron püspök vezette Mitrovics Gyuláné urnót, a harmadik kocsihoz Margit és Aranka, Mitrovics leányai dr. Nagy Zsigmond és dr. Gulyás István tanárokkal foglaltak helyet, utánok Mitrovics fiai, Gyula és Ödön, azután a városi tanács, továbbá a presbitérium tagjai hajtottak.

A diszes menet az állomás előtt össze-verődött óriási néptömeg eljenzése közben indult be a városba Mitrovicsnak a Kossuth-utcai parochian berendezett lakására.

Itt is nagy közönség várta szeretett lelkészüket, kit a parochia udvarán Ötörökocsai Véghe János, az ev. ref. egyház algondnoka üdvözölt pár meleg szóval. A lakásba felérve Kiss Aron püspök a következő szavakat intézte Mitrovics Gyulához: Ez a ház az, a melyben ezután szeretteiddel együtt fogsz lakni, ez a közönség az, amely téged szeretetnek melegevel körülvessz, ez a hely az, ahol fejedet pihenni ezután lehajtod. Huszonnyolcz éven át folytattad ott, a Tisza másik partján áldásos működésedet s most 28 év után ennek a kipróbált erőnek Debreczen új otthonát adod. Nekünk nyereség vagy te, de testvéreink ott tul a Tiszán sírnak azon mér

hetlen veszteségen, mely őket az ő idejövetelel érte. Köszöntelek téged, mert méltó vagy rá, köszöntöm a te házad népet, mert méltó arra. E házból, e szobából fogsz te ezután eljárni gyámolítani az ügyefogyottakat, vigasztalni a szomorúakat, ápolni a beteget és hirdetni az Isteunek igéjét. Áldjon meg az Isten hosszú élettel tégedet, áldja meg az Isten boldogsággal a te háznépedet!

Ez a remek beszéd újra szemébe csalta Mitrovicsnak a könnyeit s remegő hangon válaszolt az ősz főpásztor szavaira:

Főtiszteletű és méltóságos püspök ur! Könyekkel váltam meg az én kedves és szeretett püspökömtől, a kinek oldalán annyi jó időt töltöttem s most ime, az én püspökömnek jó barátja, általam mélyen tisztelt püspök ur, mikor új otthonomba belépek, letérli könyeimet s Istennek megáldó kegyelme legyen vele, a miért ezt tette! Igazretet teszek, hogy gyülekezetemnek hűséges pásztora leszek nem csak a szószéken, de családi élettemmel példát mutatok mindenkinek, hogy a szeriut eljének...

Ezután Kis Aron püspök barátságos ebédre hívta meg Mitrovics Gyulát családjával, aki ezt nagy szerencsének tartotta és a meghívásnak engedett.

Igy fogadja Drbreczen az ő lelkészét, boldog a nép, mely így tud ünnepegni, de százszor boldogabb, akit így ünnepel...

* Bankett Mitrovics Gyula tiszteletére.

Nagy. Mitrovics Gyula ur ez évi április 12-én, azaz vasárnap d. e. a nagy templomban tartja meg beköszönő beszédjét, tiszteletére ugyan e napon délután 1 órakor a Bika dísztermében közebed lesz. E közebedre az aláírási iver kibocsáttattak. Kik ez iveren nem irhatnak alá, de a közebeden résztvenni kívánnak: azok az ev. ref. egyház irodájában Hódv Béla irodatisztnél jelentkezhetnek, a kinél közebedi jegyek 2 frtért e hó 9-én, esütörtökön déli 12 óráig kaphatók.

* Az egyházi építettség bizottság ülése. Az ev. ref. egyház építettség bizottsága holnap délelőt 9 órakor ülést tart.

* A káposztafalvi szárnyasoltár. Szmr. c. s. nyi Pál szepesmegyei püspök engedélyéből figyelemre méltó műemlék került fel legujabban Budapestre, a kiállítás történelmi főcsoportjának emléktárgyai közé. Ez a káposztafalvi (szepesmegye) szárnyasoltár, melyet a Vajda-hunyadi vár végében épült szepescsötörtökhelyi kápolna szentélyében állítanak fel. Az oltár közepő szekrényében a Madonna szobra áll, Szent Lőrinc és Szent István vértanuk szobra közt. A szárnyakon a két vértanú szenvedésének története és Krisztus kiuszzenvedésének jelenetei vannak megörökítve.

* Kiállítási bizottsági ülés. Kiállítási bizottság Vecsey Imre tanácsnok elnöklété alatt penteken délután 3 órakor a városháza nagytermében ülést tart.

* Életunt aggastyán. Mike József földesi lakos 78 éves öreg ember. Télen foglalkozás nélkül a nyári keresetéből tengette nyomoruságos életét. Teljesen elhagyatva elt kis házikójában az öreg földmives, a kit semmiféle betegség sem háborgatott soha. — Az egyedüllét annyira elkeserítette, hogy a tegnapi virradó éjjel felakasztotta magát szobájának mestergerendájára. Végrendeletet is hagyott hátra, melyben összes javait, a mely omladozófében levő házából és megtakarított 11 pengőforin jából áll, a község szegényeinek hagyja. Végrendeletét így zárja be az életunt ember: »Megfelejtkezett rólam a jó Isten, azért magam végzem el azt, a mi rövid idő múlva ugy is csak bekövetkezett volna!«

* Esküvő. Révész Zsigmond, helybéli kereskedő f. hó 14-én Berettyó-Ujlaluban tartja esküvőjét Gottfried Mör leányával Linával.

* Gazdasági egylet közgyűlése. — A gazdasági intéző bizottság, tegnap defelött ülést tartott Király tanácsnok elnöklété alatt. A gyűlésen elhatározták, hogy a szarvasmarha

kihajtásának határidejéül április hó 12. napja türelmek ki. A csődörmenes kihajtása a vásár utánra halasztatott. Egy régebbi határozat értelmében, csakis az apaállatoknak alkalmas csikók hajtának ki, ezeknek megvizsgálása, a kiküldött szűkebbkörű vizsgáló bizottság által április hó 12-től 18-ig fog eszközöltetni, a városgazdai hivatalnál. Az ülés 12 óra után ért véget.

* **Szervező bizottsági ülés** Debreczen sz. kir. város szervező nagy bizottsága ma és holnap délután három órakor a városháza nagy termében tartandó üléseiben folytatja munkálatait gróf Degefeld József főispán elnöke alatt.

* **A bérletjegyek kiadása.** Minél jobban közeledik a kiállítás megnyitásának ideje, annál sürűbben jönnek a közönség köréből a kérdéskódások a bérletjegyek dolgában. A bérletjegyeket, mint tudva van, a kiállítási jegyiroda adja ki (Gizellatér, Haas-palota), az iroda akként van berendezve, hogy az eddig megrendelt jegyeket azonnal kiszolgáltatja. — Ezért ajánlatos, hogy mindenki már most váltsa meg a bérletjegyét, mert később persze napokig kell majd a kiállításukra várni. A jegyiroda ujabban a tanítók és tanárok érdekében úgy intézkedett, hogy azok is, a kik magánintézeteknél vannak alkalmazva, ugyanazt a kedvezményt élvezzék, mint az allami és városi iskolák tanárai és tanítói.

* **Telefon hálózatba ujabban beléptek** Boronyász József, Király János fűszerüzlete, Boronyász József és Tarsa cég, »Fhönix« biztosító társaság, Barcsay Miklós főpiazci lisztárktára, Weiser Adolf és Tarsa zsáküzlete.

* **Vizsgálat a rendőrségnél.** Gróf Degefeld József főispán, Dr. Medve Zoltán főispáni titkár és Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány kíséretében ma délelőtt megvizsgálta a kerületi rendőrkapitánysági hivatalokat. Delelőtt a második és harmadik kerületi kapitányságoknál tartott vizsgálatot a főispán, a hol mindent a legnagyobb rendben talált. Delelőtt folytatták a vizsgálatot.

* **A „Debreczeni Munkás Dalegylet“**, tegnapelőtt este a Margit-fürdőben tartott dalestélye egy anyagi, mint erkölcsi tekintetben fényesen sikerült. Az előadott darabokat a közönség kívánataira meg kellett ismételní, mert a szabatosan, gondos színezéssel előadott dalok bizonyoságot tettek arról, hogy a dalegylet tagjai szorgalmukkal és igyekezetükkel minden tekintetben megfelelni igyekeznek feladatuknak. Elismerték ezt a testvér „Debreczeni Dalegylet“ szép számmal megjelent tagjai is, kik öszinte örömlőknek és megelégedésüknek adtak kifejezést a szép eredmény fölött. A közönség pedig tömeges részvételével tüntetett a dalegylet mellett, úgy hogy az első negyest csak 100 pár járhatta, — mert több már nem állhatott fel a teremben. Ohajtandó volna ezért, hogy a jövő dalestély másutt, például a »Korona« dísztermében tartatnék. A sok jó után egy kis kellemetlen dolgot is említhetünk, azt ugyanis, hogy a vendéglői étel és ital, valamint a kiszolgálás kritikán aluli volt, rendes szokás szerint.

* **Körözött család.** Szatmármezye alispánja értesíti átiratával Magyarország összes törvényhatóságait, hogy egy Bauer Károly nevű izr. vallású egyen könyörödományokat gyűjt az ország területén a mikfalvai leégett ev. ref. templom ujjáépítésére. A gyűjtőiven az alispáni és belügyminiszeri engedély, valamint a hivatalos pecsét is hamisítva van. Felhívja az alispán a törvényhatóságokat, hogy a közveszélyes csalót, a ki már nagyobb összegeket harcosított össze ezímen, bárhol találja is, tartóztassa le és a további eljárás folytathatása céljából adja át a büntető törvényszékeknek.

* **Érdekes jegyváltás.** Felette érdekes eljegyzés volt tegnap este Liederma n Mihály sertés-nagykereskedő vendégszerető házában. Kenyeres Jónás nagyváradi nyomdász ekkor jegyezte el kedves és bájos leányát, Irma kisasszonyt. Érdekességet az eljegyzésnek az kölcsönöz, hogy ugy a vőlegény, mint a menyasszony siket-néma. Az eljegyzés-

hez az összes rokonok és ismerősök jó kívánságai fűződnek.

* **A honvéd rekruták fölesketése.** A márczius 1-én a budapesti I. honvédezredhez bevonult rekrutákat, a koronaórség még föl nem esküdött legénységét és a honvédhuzsar rekrutákat vasárnap délelőtt eskették föl a Ludovika akadémia udvarán. Az I. honvédek-terület új honvédenekara e fölesketésnél játszott először nyilvánosan nyilvános szereplését azzal kezdte meg, hogy a mise alatt és az eskü után a Gott erhalt é-t játszotta, a mi bizonyosan országszerte kinos fő tünést fog kelteni.

* **Végzetes szerencsétlenség történt** tegnapelőtt az esti órákban Tetélenen, mint ottani tudósítónktól értesülünk, Barcsa Julianna 16—17 éves fiatal leány, az égő lámpa üvegét tisztította, dr oly szerencsétlenül, hogy az fölborult és a kiömlő petróleum is meggyult. A leány el akarta hirtelen folytatni a tüzet és fölborította az asztalt, de a tűz kötőjébe és ruhájába kapott és még mielőtt megmenthették volna, óriási égési sebei következtében lerogyott és pár percz múlva meghalt. A tűznek sikerült elejét venni. A temetése a község apraja-nagyjának részvételével, ma ment végbe Tetélenen.

* **A kiállítás népkonyhája.** Szt. István uton túl már épül a kiállítás népkonyhája, a hol a kiállítás idején a tömegesen felránduló földművesek, iparos segédek és munkások kapnak napi tíz krajczárert ebédet. — Az épülő népkonyháának a konyhája tíz méter hosszú és hat méter széles hatalmas helyiség, amelynek három kéménye van, s a hol négy üstben és két óriás takarektűzhelyen főzik a temérek enniavólót. Nyolcz fürge szakácsné szorgokodik majd a tűzhelyek körül, ahol napoként ezer ember számára főznek ebédet és vacsorát. Már az edényekről is történt gondoskodás a népkonyhai hölgybizottság legutóbb tartott ülésén, még pedig adott edényt 150 ember számára a budai népkonyha, 300 számára a lipótvárosi 150 számára, a terevárosi népkonyha, továbbá 500 ember számára pedig most vásárolnak edényt. Az ebédkiosztás akkép történik majd, hogy minden látogató a jegyfűzete ebédszelvényével a napos gondnoknőnél jelenkezik, a kitől bércezt kap, s aki egyuttal jókora karéj kenyeret szel a számára. A bércezájával a vendég a konyháknak az ebédőre néző valamelyik (négy ilyen ablak van) s itt a bércezájért megkapja a maga porcezióját Frakkos pinczér persze nem lesz, hanem mindenki maga viszi a helyére az enniavólóját. Már az élelmi szerek beszerzéséről is gondoskodott a hölgybizottság, amennyiben több szállítót ajánlattevésre szólított fel, s az ajánlatok nagy részt már be is érkeztek. A népkonyha hölgybizottsága a védnökői tiszt elfogadására Daniel Ernánét, a kereskedelmi miniszter kérte föl, aki a nála tisztelgő küldöttségnek (tagjai voltak Neumann Arminé, özv. Herich Károlyné, Vajda Károlyné és özv. Kausser Jakabné.) kijelentette, hogy a tisztet szívesen elfogadja.

* **Országos vásár.** Margittán (Biharmegye) az országos vásár április hó 22, 23 és 24-ik napjain, a következő sorrendben fog megtartatni: Április 22 és 23 án baromvásár, ápr. 24-én kirakodó vásár.

* **Felhívjuk olvasóink szives figyelmét** Fényes Mór ruhakereskedésének lapunk mai számában foglalt hirdetésére, a hol igen olcsón jó árukat lehet vásárolni.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Debreczen, április 8.

Ülés kezdete délelőtt 10 órakor.

Elnök Berzeviczy Albert.

Jegyzők: Ilyés Bálint, Hock János, gróf

Eszterházy Kálmán.

Kormány részéről jelen vannak: Darányi Ignác, Bánffy Dezső báró, Perczel Dezső.

A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után Berzeviczy elnök bejelentette Babó Emil lemondását. Ennélfogva felhatalmazza az elnököt, hogy Szeged I-ső kerületében választást rendeljen el.

Napirend előtt Darányi Ignác miniszter beterjesztette a versenyfogadások szabályozására vonatkozó új törvényjavaslatát. Kiadják a bizottságnak.

A napirendhez elsőnek Kossuth Ferencz szolt és nagyhatású beszédben fejtegette ki, hogy nem viselhetetik bizalommal a miniszter működése iránt, mert ő oly kormány tagja, a mely nemzeti érdekeinket nem hogy előmozdítaná, de sőt háttérbe szoritja. Hangsúlyozza a közös vámtérület óriási kárait s részletesen beszél az allattenyésztesről.

Szünet után Szemeré Huba beszélt a költségvetés ellen.

Meg az igazságügyminiszter nyújtott be két jelentéktelen tjavaslatot az ülés végén.

Ülés vége fél két órakor.

Öngyilkos közjegyző segéd.

Budapest, ápril 7. A »Debr.« ered. táv. Gassner budapesti közjegyző irodavezetője, dr. Fürth, több rendbeli váltó girálásért agyonlötöte magát.

Pulszky beszámíthatósága.

Budapest, ápr. 7. (A »Debr.« ered. táv. Dr. Ajtay törvényszéki orvos a budapesti kir. törvényszékhez intézett beadványában szemben társával Dr. Moravcsikkal konstatálja, hogy Pulszky a sikkasztás idejében beszámítható állapotban volt és van.

Följelentés Chudy és társai ellen.

Budapest, ápril 7 (A Debr. eredeti táv.) Rudnay Béla budapesti főkapitány, Chudy Győző, Egyed és még egy székes fővárosi rendőrtanácsos ellen megindított vizsgálatot befejezte és ennek eredményeképp ma a királyi ügyészségnél ellenük a följelentést megtette.

A kuria 64. számú döntvénye.

— 20 forintot aluli perek. —

A hivatalos lap mai száma teszi közzé a m. kir. kuriának 64. számú döntvényét. Ezzel a döntvényvel végleg el van intézve az a vitás kérdés, hogy a 20 forint értékű meg nem haladó kereskedelmi ügyletekből felmerülő követelések mely bíróságnál érvényesítendők.

Az új döntvény különösen azokat a fővárosi kereskedőket sulytja érzékenyen, a kik olcsó és haszna vehetetlen arucikkikkal árasztották el az országot és azután költségű perekkel támadták meg a vidéki közönséget.

Minthogy a kuria legujabb döntvénye kimondja, hogy a 20 forintot meg nem haladó perek még akkor is alperes községi bíróság elé tartoznak, ha kereskedelmi ügyletekből származnak, a kuria nemcsak a budapesti járásbíróságokat mentette meg a már-már elviselhetetlen tehertől, ha nem megszüntette azokat a visszaéléseket is, melyek végelpusztulással fenyegették a vidéki kisebb kereskedőket és iparosokat.

A kuria döntvénye így hangzik:

Határozat.

Az 1893: XVIII t.-czikk 2. §-a szerint sommás eljárás alá és a kir. járásbíróság hatáskörében utalt kereskedelmi ügyletekből eredő kereset, ha az 20 frt értéket meg nem haladó követelés érvényesítésére irányul, nem a sommás eljárásra és a kir. járásbíróság hatáskörébe, hanem a községi bírósági eljárás alá tartozik olyan esetben is, a mikor az ügylet, melyből a kereseti követelés származik, az alperesre nézve kereskedelmi ügyletet képez.

Indokok:

A kir. kuria a 20 frtot meg nem haladó biztosítási díj megfizetésére irányuló keresetek bírói hatásköre tárgyában 60. sz. alatt hozott teljes ülési döntvényében kimondotta, hogy az

ilyen keresetek a sommás eljárás hatályba lépte után azért tartoznak a községi bíraskodás alá és nem sommás eljárás és a kir. járásbíró hatásköre alá, mert a sommás eljárás 2 §-ban eljárása alá utalt kereskedelmi ügyletekből eredő keresetekre nézve megszüntetvén a külön kereskedelmi eljárást és a külön kereskedelmi szakbírósi hatáskört, a községi bíróság hatásköre most már kiterjed a sommás eljárás 2. §-ában megjelölt kereskedelmi ügyletekből eredő 20 forint alóli értékű keresetekre, s tekintet nélkül arra, vajjon az alperes kereskedő-e, vagy az ügylet az alperest illetőleg kereskedelmi ügyletet kepez-e vagy nem?

Az idézett döntvények ez az elviálláspontja magában foglalja annak kijelentését is hogy azok a perjogi szempontok, amelyek a sommás eljárás hatályba lépte előtt a bírói gyakorlat alapján irányadóak voltak, az 1877: XXII. törvényzikk 11. §. rendelkezéséhez kepest kereskedelmi ügyeknek a sommás eljárás hatályba lépte után már nem állanak fenn.

Mint hogy a m. kir. kuria teljes ülési döntvényei, a meg azok érvényben fennállanak, az ügyek eldöntésénél irányadóak, a kir. kurianak 60. sz. alatt hozott és jelenleg is még érvényben lévő döntvényében foglalt elvi kijelentés pedig a teljes ülésnek olyan elvi megállapodását foglalja magában, melyet az ezuttal felvett vitás kérdésnek elvi eldöntésénél szi te irányadóak kell elfogadni; mindezeknél fogva ki kell mondani hogy az 1893: XVIII. tezik 2. §-a szerint a sommás eljárás alá es a kir. járásbíró hatáskörébe utalt kereskedelmi ügyletből eredő kereset, ha az 20 forint értékű meg nem haladó követelés érvényesítésére irányul, nem a sommás eljárásra és a kir. járásbíró hatáskörébe, hanem a községi bíróság eljárási alá tartozik olyan esetben is, a mikor az ügylet, melyből a kereseti követelés származik, az alperesre nézve kereskedelmi ügyletet képez.

Törvénytörések.

Bűnügyi végtárgyalások sorrendje. A debreczeni kir. törvénytöréseknél április hó 8-ától 12-éig a következő bűnügyekben fognak végtárgyalásokat tartani 8-án Leute Zsigmond ellen gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt, 9-én Albert ellen, uzsora vétségéért, 9-én II. od és III. adfoku itélhirdetések lesznek, 10-én Képes Sándor ellen gyújtogatásért, Erdy András ellen lopásért, Márkus István ellen súlyos testi sértésért és Biró Lajos ellen hatóság elleni erőszak miatt.

Örökké halás.

Tél közepe járhatott az idő, mikor egyszer csak azt mondja a feleségem, hogy: — Tápja az a cipő a lábodon nem jó már, ki kelene cserélni.

Lenéztem a nyomorult párára (a cipőre biz az erősen tógott mind a két oldalán. E bizony éhes; jó lesz neki enni adni.

Még az nap este átvándorolt a cipőm Goldstein urhoz. No a Goldstein Leopold cég igen szolid firma; jobban tud foltozni, mint Soukopp Debreczenben. De hát ezuttal nem remekelt. Egy het mulva megint enni kért a megégett cipő.

— Ugyan — mondja a feleségem, — ne küldözd foltozni azt a rossz cipőt, hanem végy egy újat Schwarzertől.

Mit volt tennem? Megsírattam a régi hü állapot, s retegve néztem az ujonnan érkező élettárs elé. Hogy kell azt már nekem megint megszokni!

Hanem ilyen hálátlan az ember! Alig lattam meg a küldött új cipőt, mindjárt mulni kezdett a bánatom.

Teringet! mikor olyan csinos, takaros jószág volt, olyan hosszú hegyes orral, mint a rektor bácsié, s a torkánál két oldalon kippetve gombokkal, mint valami esendő nadrág. Aztán hogy tetszett a lábomnak! Az

ördögadta, egész kényelmesen végig nyújtózott benne, — még a hosszú körmöknek is jutott hely bőven.

Csak az aggasztott egy kicsikét, hogy a mint egyet létem vele, mindjárt nyikorgott.

— Nem baj az — vigasztalt a feleségem, — csak egyszer sárban járj, — elmúlik az.

De nem mult ám. Hét hétig lubiczoltam benne az utcákon, s még fentebb kezdte.

Mi ez? — gondolám, — tán azt panasolja ez az árva, hogy még nem fizettem ki az árát.

No teszünk róla. Következett elseje, meg se melegedett markomba a gázi, siettem vele Schwarzert urhoz. Épen a piacon találtam, imádsággal a nyakában sietett (dehogy sietett mászott) a templomba.

— Édes Schwarzert ur, jó hogy találok; itt van a cipő ára, fogja.

Dehogy fogta, még a kezét is eldugta előle valahova a kaftánja alá.

— Kérem, kérem, ráér az, nem sietős kérem alásan.

— De bizony sietős, eleget kiabálja a cipő, — s nyomtam volna a markába.

— Nem, hem — szolt nyugtalanul tekintgetve körül, — nem fogadhatom el, kérem alásan. Szombat van.

— Az Istók ucsosa. No de segítünk rajta mutatta hol van a kaftánján egy zseb, hadd ugdom oda.

— Aj, nem lehet, bizony Isten nem lehet. Majd holnap.

— De Schwarzert ur, ez a pénz holnapra én tölem elmászik; aztán holnap vasárnap, s akkor meg én vagyok szent ember. Nem fizetek.

Denique nem vette el a pénzt, s rittig! másnapra megszökött a cipő ára tölem.

Nem volt mit tenni, mint hallgatni a cipő muzsikálását a következő elszejég, a mikor csudálatosképpen, nem volt szombat, és Schwarzert ur nem a hogy a kezét, de még az orrát is nyújtotta a pénz után.

Mikor kifizettem a derek férfit, megnyugodva fordultam haza, gondolván magamban: no elhallgattattalak, te: nem muzsikálsz többet a fülemben.

S józan ésszel, logice, nem is várhattam egyebet. De mit tud egy cipő a logikához? Csak úgy ritt azután is, gondolom akkor meg már azoknak a cipőknek a nevében kesereg, a miket majd, valamikor, nem fogok kifizetni.

S ez az örökös, monoton, tücsökcsirpelés forma cipő-nyikorgás kezdett kiállhatatlanná válni. Mintha valakinek a lába aól kiszédtek volna a földet, s zongora-bilentyűkkel rakták volna ki az útját, hogy mindig, mikor egyet lép, egyet jadjuljon valami, abba a zongorába szorult elkárhozott lelek. Vagy mintha nagy faszögekkel a földhöz szögezték volna a lábaimat, s én azokat a szögeket, minden lépésre recsegve-ropogva rántanám ki.

Néha úgy tetszett, mintha korpely fészke volna, s most éppen végig muzsikáltatnám magam az utcán. Mäskor meg mintha egy regimont eger vagy patkány czinczogna utánam. Olyan a foglalkozásom, hogy a nap nagyobb részén ácsorognom s asztaltól-asztalig, állványtól a lványig kell vándorolnom, már most tessék elképzelni, hogy micsoda kellemes kíséret volt a foglalkozásomhoz az a minden lépésnél, minden mozdulásnál minduntalan s hirtelen felberregő zöreij. Hogy mikor este lerughattam a cipőt s végig kneippkurázhattam a szobát, hát én úgy éreztem magamat mintha a Berettyó-Hortobágy csatornából halásztak volna ki.

S a mellé folyton ballanom kellett a sok rossz viczetet.

— No, tán fel tetszett csapni gavalélnak?

— Csapjon biz téged agyon a ménkü.

— Nem tetszenék eljönni a kaszinóba muzsikásnak?

— El én, — de aztán a fejük tetején ne tánczoljanak a hegedümtől.

S hozzá minden mellettem eltántorgó mezi lábos részeg semmiházi azt kornyikálta hogy: »uj a csizmám, nyikorgós, nyikorgós»

— Oh bár a tied nyikorogna, hadd boldogulna ve'e, édes barátom!

S a közben erőt vett rajtam a melákorság. Azon tépelődtem, hogy meghalok, s hálalom oka egy cipő lesz, a melyet a Schwarzert Adolf cég szállított a számomra (kérem ne tessenek tőle vásárolni, hadd legyen meg ez az elégtélelem legalább.) — Kezdtém gondolkodni holmi testamentum-tevésről, s a bucsuztató énekemet előre megíratam Gyökös barátommal, a kántorral (Jeszusom, mennyi mindent összehazudozott rólam az az ember négy piczulaért!) — Óraszámra elácsorogtam a Berettyó-Hortobágy csatorna partján, kérdezgetve magamat, nem volna-e ezelszerűbb ha bele ugranám? — Igen, de a víz csak derékig ér, még ki másznék belőle. Aztán a tehervonat keltt hasonló eszméket, mikor a csatorna hosszán szemközt jött, s nagy vörös, világító szemeket úgy meresztette rám, mintha azzal mindjárt be akarna kapni. Igen de, itt meg attól tartottam, hogy majd nagyon is el találja nyisszantani a nyakamat, ha bngá fejével alá tartom.

Elláttam, hogy cipőm elől még a hálálba sem menekülhetek, s meg kell magamat adni a fátumnak.

Egy este — — de minék üzzem-füzzem tovább, holmi lágy szívüeket még halálra ijesztek vele. Azután végre is csak el kell árulnom, hogy a dolog jól végződik.

Tehát Husvét szombatján, azaz tegnapelőtt, még kétségbeesve, tanácstalanul turkáltam a hajuamban, s Husvét első napja, azaz a tegnapi nap, meghozta számomra is a feltámadást.

Szemeim épen a Debreczen-Nagyváradai Értesítő husvétli számának szerkesztői üzenetein révedeztek, a mikor egyszerre csak azt olvastam, hogy: »T. B. Hogy a cipője ne nyikorogjon... áztassa meg lenolajba.«

Holláh! Ez az ég szava! Sári, szaladj csak hamar a patikába Koczogi urhoz s kérjél lenolajat három krért; de várj, ne három krért; azért csak egy krajczar árát adja; hat krért bizonynyal kapsz tőle másfél kr értékű lenolajat.

Izibe neki gyürköztem s kegyetlen haraggal megittam, bedugtam a száját ennek az örök lármázónak. És azóta csend van körültem; mikor megyek, úgy megyek, mint a sánta czicza a berena tetején; valóságos szellemkapitány vagyok.

Nem tudom ki gazdalkodik ott a: Értesítőben a Hermán urambátyám képében, de bárki legyen, fogadja örök hálámat ezért a cipő nem nyikorgásért, no meg azért is, hogy olyan szépen felczmezte s megfjelte egy versemet, hogy a szomszédba ke lett vinnem megkérdeni, hogy én vagyok-e az az én, a ki ennek a versnek alá vagyok nyomtatva?

Aldja meg érte a »kegyes« Isten!

Igmándi Miklós.

CSARNOK.

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Irtá: CSENGEY GUSZTÁV.

Első kötet.

4.

Rendkívüli előadás.

(Folytatás.)

Ami ezután történt, azon röviden siklunk át. Villám terve fényesen sikerült. A város kapujához esendesen s biztosan megérkezett ráczokat az éj sötétében iszonyu puskatűz fogadta, mire azok — bár számra ötször, hatszor annyian voltak, rövid tusa után eszeveszett futásnak eredtek. Ez alatt a bíró és a fogadós, kik mindketten katonaviselt emberek voltak, hirtelen egy erős csapatot alakítottak s míg a bíró a vendégfogadó védelmét vette át, addig a vendéglős egy tekintélyes csapat élén Villám segítségére sietett; mire a kapuhoz ért, az elenség már tökéletesen megverten futott. Villám és a vendéglős csapatai egyesülvén, irtóztató dühvel rohantak a rácz helységre s azt rögtön lángba borították.

Most takard el arcodat nyájas olvasóm! Nincs borzasztóbb, mint midőn a békés polgárok keblében lángol fel a pusztítás szelleme. Dühöd vadállatként tép, dúl és ront az ilyenkor és százsoroson felülmulja a rendes katonaság ö'döklő munkáját.

A győzők földig rontották a rácz helységeket s annak minden fegyverfogható férfiat lölték. Csak a védtelen aggok, gyermekek és nők kerültek ki a halált az istenházában, a hol összefutottak. Miután a templom fegyveres örnői lerakták fegyvereiket s megadták magukat kegyelemre, csak ekkor lett vége a vérengzésnek. Tehát csak mégis van határa a harez szenvedélyének is, s volt annyi eszmélet a győzők mámorában, hogy a nőket, gyermekeket és aggokat megkímélték!

Igen! Tanuljátok meg azt, hogy a magyar még dühében is lovagias s ama borzalmas polgárhaborura nyugodt öntudattal tekinthet vissza, mert a függetlenségi harez folyamában alig van egy-két oly jelenet, melyért pirulnia kellene.

A szép rácz leány azonban nem élte túl a véres éji harezot; kedvese mellett lötték le a lóról. Az a golyó Villámnak volt szánva s a szerelmes nő saját testével fogta föl azt.

Másnap Villám maga temető el a szegény kiszenvedett nő tetemét és a felhantolt sírja öszinte fájdalomkönyveket hullatott.

Pár óra múlva Villám Damjanich tábornok előtt állott, kivel titkos összeköttetésben állott. Ez az éji harezban működött guerilla csapat független vezérleti jogával jutalmazta meg a vitéz ifjút.

Ettől kezdve a guerilla vezér híre gyorsan emelkedett s rövid időn az ellenség réttetes réme lett, mert az ő megjelenése egy volt a császáriak romlásával. Nevéről mindenki villámvezérnek nevezte.

A villámvezér a legpontosabban volt értesítve az ellenség minden mozdulatáról s vakmerő terveit oly biztosan vitte keresztül, hogy gyakran válságos esetekben seregeket biztakra s tábornoki rangra emelték. De a villámvezér terveinek kivitele után azonnal visszatért független mozgó csapataihoz s az ellenség sohasem volt biztos, hogy vértalan villámgyors támadásaiban a legtávolabbi pontokon is ne részesüljön.

A császári katonákat babonás félelem fogta el, ha e rejtélyes ember megjelent s nem ritkán pusztá megjelenése képes volt a magyarokat győzelemre vezetni sokkal nagyobb erő ellen.

Gyakran hozták halála hírt egyik vagy másik ütközet után; volt oly eset, hogy a császáriak egyik vagy másik barozosa esküdjözve állította, hogy látta a villámvezért elesni; de az esetet rém újra feltámadt s a hol megjelent, ott vele járt a halál angyala.

Igy támadt aztán az a babonás vélemény felőle, hogy a villámvezért nem fogja a fegyver. Ez teszi megfoghatóvá, hogy a Mártonfyék helysége mellett végbe ment ütközet után miért irtóztak az osztrákok a városban állást foglalni.

„A villámvezér közel van! Ki merne ilyenkor aludni?”

A császári tábornok azonban új ember volt a magyarországi harezteren; nemrég lett Galicziából berendelve s a villámvezér tetteivel még nem igen volt ismerős; azon kívül olyan ember volt, kiről azt szokás mondani, hogy az ördögtől sem fél.

(Folyt. köv.)

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszáknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 1-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírószáknál szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Museum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Othona” a kereskedemia palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:
Hétfőn)
Csütörtökön) 11-12 óráig.
Kedden)
Szerdán)
Pénteken) 9-11 óráig.
Szombaton)

Délután:
Minden hétköznap 2-5 óráig.
Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.

Sz. Dávid Istvánnál zene-estély Vasárnap Veres Tóni, kedden Rácz Károly és pénteken Magyarai testvérek

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

április 8.

a) Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű. Öreg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban — krig. 2. Öreg közép (páronként 300-400 klg sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) — krig. 4. Fialat közép (páronként 251-320 klg. sulyban 47-46 krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgmíg terjedő sulyban) — 45-46 krig. 11. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól — 46 krig. Közép (páronként 220-280 klgmíg terjedő sulyban) — 45 krig. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 43-44 krig Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48-49 krig. 10. Közép (páronként 220-260 kgr. sulyban) 45-46 krig. 11. Könnyű (páronként. 220 klgmíg. terjedő sulyban 44-45 krig. Sertés létszám 1896 évi ápril hó 3-ik napján volt készletben 13873 drb. 1896. ápril hó 4-6-ik napján felhajtattott — drb. 1896. ápril 4-6-ik napján elszállított 756 drb. 1896. évi apr. hó 7-ik napjára maradt készletben 12877 drb. hozott-sertés forgalom változatlan.

Debreczeni városi színház.

Idénybérlet 146 sz. Páros bérlet 146 sz

Csütörtök, 1896. április hó 9-én:

A dolovai nábob leánya.

Színmű 5 felvoná-ban. Irta: Herczeg Ferencz. (Rendező: Hevessy G.)

Személyek:

Jób Sándor	Sándor E.
Vilma Leánya	Abray.
Özv. Domaházyne, Job huga	Makó.
Szentirmay, huszárszázados	Haday L.
Szentirmayné	Kápolnay.
Tarján, fohadnagy	Könyves.
Biliczky Maróth, herczeg	Rózsahegyí.
Loránt, hadnagy	Szathmári.
Merlin, báró	Hevessy.
Szklabonyai	Nádasi.
Merlin ügyvédje	Mezei K.
Jób ügyvédje	Lenkefi.
Jób hazi orvosa	Takács.
Jób inasa	Kozma.
Miska, tisztí szolga	Göndör.
Napos káplár	Szabó S.

A parforce-vadász-klub küldöttsége, cselédek. Történik az első, második, negyedik, ötödik felvonás Jób kastélyában; a harmadik felvonás Tarján lakásán. Idő jelenkor.

Tőzsde.

Budapesti gabonatőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.-okt-re	6.76—78
Uj buza őszre 1896.	6.98—07
Tavaszi rozs	651.—33
Uj rozs szept.-októberre	5.80—82
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.20—22
Uj tengeri május—jun.-ra	4.08—09

Bécsi gabonatőzsde.

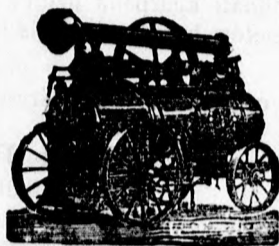
— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.-okt.-re	7.39—40
Tavaszi buza márcz.—apr.-e	7.52—54
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.91—93
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.40—42
Tengeri máj.-jun.-ra	4.69—70

Kotzò Pál

gépészmérnök

Budapest, Üllői-ut 18-ik sz. alatt.

Aján 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 ló erejű

Szöges cséplőkészleteket.

Továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

sines gözcséplőkészleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívüli nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel.

Fa- és szénfűtésű eredeti szalmafűtő

GÖZMOZGONYOKAT.

Továbbá R. CARRET & SONS felülmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakarító

Compound gőzmozgonyok,

s a legjobbnak ismert brandtfordi önműködő amerikai kéveköto aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló, befogására alkalmazható combinált ruddal. Sorvető- és szörvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek,

Vidéki ügynökök kerestetnek

359/1896. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak 3960 1896.P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint a Takaréé és Hitelintézet részére Somogyi Imre debreczeni lakostól 5000 frt tőke, ennek 1895 évi szeptember hó 22-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 69 frt 12 kr. per költség erejéig 1896 évi február hó 13-án biróilag lefoglalt és 635 frt 40 krra becsült házibutorok, lovak, kocsi és egyéb ingóságok 1896. évi ápril hó 13-án délelőtt 9 órakor kezdetét veendő és késes-utczán 3531. szám alatt megtartandó nyilvános birói árverésen, a leg-többet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi márcz. hó 22-én.

Török Péter

bir. kiküldött.

358. sz. 1896. v. k.

Árverési hirdetés.

A debr. kir. jbiróságnak 3961/1896. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint a Takarékos és Hitelintézet részére özv. Somogyi Jánosné debreczeni lakostól 650 ft tőke, ennek 1895. évi márczius hó 2-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 57 ft 85 kr. perköltség erejéig 1896. évi február hó 12-én bíróilag lefoglalt és 562 ft-ra becsült házi bútorkok, ágyneműk és egyéb ingóságok 1896. évi április hó 13-án d. u. 3 órakor kezdetét veendő és bárány-utczán, alperes lakásán megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi márcz. hó 22.

Török Péter
bir. kiküldött

**Mária-
zell**
**Gyomor-
cseppek**

nagszertien hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszér.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, fellujtság, savanyu, felbőffögés, hasmenés, gyomorégés, telosleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámoroidáknál.

Említett bajknál a **Máriacelli gyomorcseppek** évek óta kiltinoknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis füveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy füveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a keszítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A **Máriacelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Kapható Debreczenben: Göttl Nándor, Tóth Béla, Mihálovits István, Dr. Retschnek V. Emil, Tamássy és Balázs gyógyszerészeknél, Diószegen Vaday Ignác, Érmihályfalván Mátray István, Hadházon Farkas Ödön, Kabán Horváth Kálmán gyógyszerészeknél.

2576—1896, év.

Hirdetés.

Kiskoru Halasi Árpád tulajdonát képező, a debreczeni 2908 sz. telekjegy-zökönyvben 4584 hrsz. alatt irt köntös kert **három és fél nyilas szőlő**

eladó.

Az adás-vétel tárgyában értekezhetni lehet, a hivatalos órák alatt Dr. **Megyasza Dezső** árvaszéki ülnök-nél, (Nagyvárad-utca 2206 sz. háznál.)

Debreczen sz. kir. város
árvaszéke.

Eladó.

A Frohner szálloda mellett egy **fodrász-üzlet,** összes jókarban levő felszereléssel együtt **eladó.**

Értekezhetni ugyanott

Özv. Creditieur Ferenczné,
tulajdonossal.

Bécsi férfi és gyermek ruhaüzlet.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a mint azt már a mult hónapokban közzétett hirdetésemben jeleztem, a **végkiárlást** teljesen befejeztem s a mai naptól kezdve

egy bécsi férfi és gyermekruha üzlet

vezetését vettem át. Kassowitz Fülöp gyárosom több országos és világkiállításon ki lett tüntetve, a mi elég kezességet nyújt arra, hogy úgy ár mint minőség tekintetében

a legelőnyösebb bevásárlási forrás

nálam lesz.

Midőn az eddigi szives pártfogásért hálás köszönetet mondok, kérem azt továbbra is új minőségemben részemre fentartani, én viszont igyekezni fogok a nagyé. közönség igényeit teljesen kielégíteni.

Tisztelettel

Fényes Mór

Kassowitz Fülöp bécsi férfi és gyermekruha gyáros üzletvezetője
Debreczen, főpiacz, a Hungáriavai szemben.

Központ: Bécs, felső Dunasor 85.

Raktárak: Temesvár, Fiume, Vukovár, Zára, Eszék.

Meghívás.**A debreczeni kerületi betegsegélyző pénztár**

f. évi április 12-én d. e. 10 órakor

Hajdúvármegye székházának nagytermében

rendes közgyűlést

tart, melyre a közgyűlési kiküldöttek tisztelettel meghívótnak.

Tárgy:

Az igazgatóság pénztári jelentése és a számadások előterjesztése.
A felügyelő bizottság jelentése, s a felmentvény iránti határozat.
Az igazgatóság kiegészítése.
Választott bíróság megválasztása.
Felügyelő bizottság megválasztása. — Indítványok.

Debreczen, 1896. április 5.

Az igazgatóság.